

1. Jedno srce nađeno je na stijeni.

Sad vam hrana srca
Visi o štiti.
Umrta je jedna noć, k'o udovica.
O, bludnog li časa!

Neko čuđo iz mene
Diže ruke kao periskope.

Ponovo vidim
Pmeđu plavomodrih kupatila
Juri metro.
Nepogriješivo u studenoj vodi
Ogleda se vatra.
Imam namjeru da vas poljubim
U tužnom razgovoru.

2. Sad otvorite novine
i džepne knjige.
Dignite glave i ne mislite
Na hladno oružje.
Kako vam je?

Imam namjeru da vas poljubim
U tužnom razgovoru.

Sad možemo da vrisnemo:
Živjeli navigatori!
Držimo kurs prema Dobroti.

Sad su nam glave kao suncokreti,
Srca — kao cirkuski obruči, zapaljeni.
Ljubljena, jesi li pozdravila
Studenta uličnih nauka?

Metro je stao kod prostrtog
Rublja koje će obući drugi.

Pustite me da uživam u smrti
Kad je ovako toplo.

LJUBAVNA

Prestao je moje krvi zatočenje.
Oštro oko zore sad se spušta, sad se penje.
Jedan dio uha visi na brezi.
Lezi ljubavi u otvorene oči.

Lezi ljubavi u riječ da se vidiš
šaptao je neko u pupoljku, u proroku.
Oko grada kosti plove ka istoku.
Lezi ljubavi, zatrpao sam ulaz u tvoje usne.

Zora od slonovače. Rane se u lice unose.
Blijedi golubovi kašlju ispod streha.
Grlim tvoje tijelo od bijeloga pleha.
Samoća se okreće oko svoje ose.

O grade bašti, i slavni brežuljaka!
O voćnjaci u beharastoj perini!
O čistine, poslije svetih izliva kiše!
Udišem osip neba, zadah hrasta u daljini.

milorad grujčić / proces truljenja pesme

ISPOD OMOTA PESME

Svaki mozak (u proseku težak 1500 grama)
ostvaruje do 15 milijardi veza.
Pomoću dvadesetčetiri slova abecede
ostvaruje se JEZIIJA
od preko šest stotina hiljada triliona jedinica.
Pesma je sklad između ove dve budućnosti,
kao sklad: u levoj korpi brushalera globus,
u desnoj časovnik mesa sa skazaljka navijenim na
pet minuta do dvanaest svake hiperbole.

SLOVA

Prvi stih pisati Velikim Slovima.
Drugi stih pisati srednjim slovima.
Treći stih pisati malim slovima,
— tajna rođenja vam tu je.

Oh, biću ja jednog dana slovan pisac!

Svaki prvi stih, opet,
pisati Velikim Slovovima!
Daću ti nagr/a/du, O, stOvna kurvo,
za životno Telo!
Možda volim da me posmatraš
kad stvaram tvoj svet (pet minuta dnevno).
(Kroz šta sve čovek prođe,
do vrhunske slove da dođe!)

(U ta vremena
bio sam najgora Skitnica na svetu.)

U kući mleka, sva su slova bela,
i pišu se kao kapljice svesti.

PESMA JE UVEK SAMO PESMA

Pesma može biti živo biće (o je to Ste!),
reč — školjka ili soba (et id Est) (etide ST!),
pisanje možda slovna sirotinja,
a slova sama — kapljice mleka jezije svesti,
ili njihova još jezivija mama,
tek: pesma je uvek samo pesma,
(uvek pesma! svepesma! opet pesma!),
i ništa drugo do to ne može biti:
»A ja, crna (peSma), železnim prsnjakom zarobljena,
a ti, beo (o Pis a C pesama), lagan kao pero!«
I čitava umetnost ela
uvek je neka.

PROCES TRULJENJA PESME

Gle! pesma na ustima čitaoca!
Gle! na očima!
I pesma u dubini uha / dugo se sluha,
pre nego se čuje: disko-Julija (vek jockey Romea)
ili noćna frajla, plaši se
ljudi sa četiri prsa, kažiprst savija u usta.
BeleSISTIKA ni ovde nije nova!
Tek dve dvodojke, kao tematizacija SISa kulture,
na jednoj nenosici, započinje
proces truljenja pesme:
ŠTAMP a

a Rs kE GRE CRVI STIGLI SU PRVI
ške